కామెడీకథ

రోగం కుదిరింది

''ఓరేయ్... సువర్ణకు పూర్తిగా దగ్గరైపోవాలంటే ఏం చేయాలో అర్థం కావడం లేదురా'' బుర్ర గోక్కుంటూ అన్నాడు సారథి.

''ఎంతమాత్రం దగ్గరైపోయావేంటి?'' నవ్వుతూ అడిగాడు కృష్ణమూర్తి.

''రోజూ వెంటాడి, వెంటాడి ఓ రెండుసార్లు పలకరించానంతే.''

''ఏం మాట్లాడావ్?''

''ఓసారి నోట్‌బుక్ అడిగాను.''

''ఇచ్చిందా?''

''తనూ రాసుకోలేదంది.''

''మరోసారి ఏం మాట్లాడావ్?''

''క్లాస్‌రూంలో రీఫిల్ అయిపోయింది. పెన్ అడిగాను.''

''ఇచ్చిందా?''

''తనవద్ద ఒకే పెన్ వుందంది.''

''అంతకుమించి ఏం మాట్లాడలేకపోయావా?'' అడిగాడు కృష్ణమూర్తి.

''ముందుగా మనసును దోస్తేనే గా మాటలు. మనసునెలా దోచాలో అర్థమయి చస్తే కదా?'' బేలమొహమేశాడు సారథి.

''అదేమన్నా బంగారం, కరెన్సీ అనుకున్నావా తక్కున దోచుకోడానికి. అమ్మాయి మనసులో గూడు కట్టుకోవాలంటే అద్భుతమైన పథకం వేయాల్రా.''

''అలాంటి పథకం ఏదైనా వుంటే చెప్పురా బాబూ. చచ్చి మళ్ళీ నీ స్నేహితుడిగా, రూమ్మేట్‌గా, క్లాస్‌మేట్‌గా పుడతా.''

''నా బొంద... అలాంటి ఐడియాలు నా బుర్రలో ఎక్కడేడ్చి చచ్చాయ్. అంత తెలివే వుంటే ఈపాటికి నేనూ ఓ అమ్మాయికి లైనేసుండేవాడ్ని'' నిట్టూర్చాడు కృష్ణమూర్తి.

స్నేహితుడి మాటలకు గాలి తీసిన బెలూన్ అయిపోయాడు సారథి.

''నాకోసమైనా ఆలోచించరా?'' అంటూ కృష్ణమూర్తి గెడ్డం పట్టుకున్నాడు.

ఇద్దరూ ఆలోచనలో పడిపోయారు. ఆలోచించి, ఆలోచించి బుర్ర బద్దలు కొట్టుకున్నాడు.

''రేయ్... కొత్త కరెన్సీలా రెపరెపలాడే ఐడియా వచ్చిందిరా'' అరిచినంత పని చేశాడు కృష్ణమూర్తి.

ఆ మాటకు ఆనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరైపోయాడు సారథి.

''చెప్పురా... త్వరగా చెప్పేద్దువ్'' తొందరపెట్టాడు.

''ఒరే మట్టిబుర్రా, వారానికో సినిమా చూస్తావ్ కదరా... ఆ మాత్రం ఆలోచన లేకపోతే ఎలా?'' కాలరు సవరించుకుంటూ ఓ పోజిచ్చాడు కృష్ణమూర్తి.

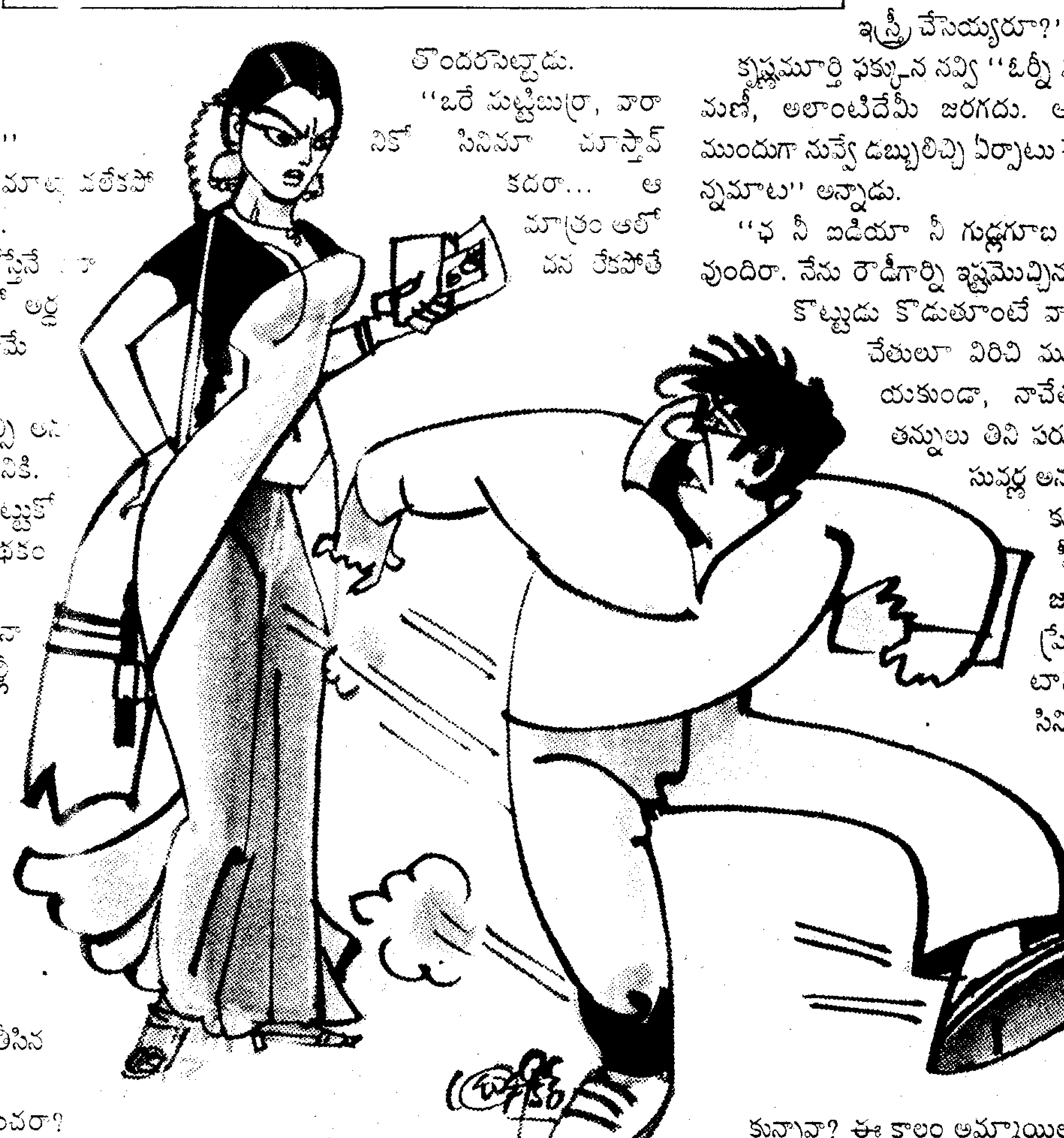

''నాది మట్టిబుర్రలే... ఒప్పుకుంటాను. చెప్పురా తండ్రీ.''

''ఏం లేదురా కన్నా, సువర్ణ ఒంటరిగా వెళ్తూ వుంటుంది. నలుగురు రౌడీలు వెంటబడి అల్లరి చేస్తారు. అప్పుడు నువ్వు ఏ గోడ చాటునుంచో, కరెంటు స్తంభం నుంచో ఊడిపడతావ్. షర్ట్ పైకి మడుస్తావ్. వాళ్లతో కలబడతావ్. ఓ ఇరవై నిమిషాల్లో వాళ్లను ఉతికి ఆరేస్తావ్. రౌడీలు పరుగో పరుగు. నువ్వూ, సువర్ణా ముచ్చట్లే... ముచ్చట్లు.''

అంతా విని అదిరిపడ్డాడు సారథి. బిత్తరచూపులు చూస్తూ ''ఓర్నీ ముద్దపప్పూ, నాకు అంత ధైర్యం ఎక్కడ ఏడ్చిందిరా! ముందు రౌడీలే నన్ను ఉతికి ఇస్త్రీ చేసెయ్యరూ?'' అన్నాడు.

కృష్ణమూర్తి ఫక్కున నవ్వి ''ఓర్నీ మూర్ఖశిఖామణీ, అలాంటిదేమీ జరగదు. ఆ రౌడీల్ని ముందుగా నువ్వే డబ్బులిచ్చి ఏర్పాటు చేసుంటావన్నమాట'' అన్నాడు.

''ఛ నీ ఐడియా నీ గుడ్లగూబ ముఖంలా వుందిరా. నేను రౌడీగార్ని ఇష్టమొచ్చినట్లు పిచ్చి కొట్టుడు కొడుతూంటే వాళ్లు కాళ్లూ చేతులూ విరిచి మూలన పడేయకుండా, నాచేత బుద్ధిగ తన్నులు తిని పరుగెత్తి పోతే, సువర్ణ అనుమానపడకుండా నా హీరోయిజాన్ని మెచ్చి ప్రేమించేయటానికి ఇదేం సినిమా అనుకున్నావా? ఈ కాలం అమ్మాయిలు తెలివిమీరిపోయార్రా'' గయ్యిమన్నాడు సారథి.

''ఓ అమ్మాయి 'ఐ లవ్ యు' అనటానికి, నిన్ను గుండెల్లో పెట్టుకుని పూజించుకోడానికి హీరోయిజాన్ని మించిన ఆయుధం మరొకటి లేదురా. నీ ఇష్టం. ఎలాగన్నా చావు'' ముసుగుతన్ని పడుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

డి.కె.చదువులబాబు

''సాహసాన్ని మించిన ఆయుధాన్ని కనిపెడతా'' గొణుక్కుంటూ ఆలోచనలో పడిపోయాడు సారథి. ఆలోచించి, ఆలోచించి జుట్టు పీకేసుకున్నాడు. చొక్కా గుండీలు లా[illegible]ుకున్నాడు. బుర్ర బద్దలు కొట్టుకుంటే ఓ [illegible]పు మెరిసింది.

కృష్ణమూర్తి దుప్పటిని లాగి పడేసి 'యురేకా' అంటూ గట్టిగా అరిచాడు సారథి. ఆ అరుపునకు గది గోడలు బీటలు బారాయి. ఎలుకలు [illegible]సుకుని రూం వదిలి పారిపోయాయి. కృష్ణమూర్తి అదిరిపడి లేచి కూర్చున్నాడు.

''ఓ అద్భుతమైన ఐడియా వచ్చిం[illegible]రా'' చంకలు గుద్దుకున్నాడు సారథి.

''నీ దరిద్రపు బుర్రలోకొచ్చిన ఆ దిక[illegible]మాలిన ఐడియా ఏంటో చెప్పేడ్వు. వి[illegible]తే'' అన్నాడు కళ్లు నులుముకుంటూ కృష్ణమూ[illegible]

''సాహసమే కాదురా సాయం కూడా [illegible]మ్మాయిని లైన్‌లో పడేస్తుంది'' ఓ నగ్నసత్యాన్ని [illegible]తున్నట్లు పోజు పెట్టాడు సారథి.

''ఎలా?''

''ఏం లేదురా, సుధా థియేటర్ దగ్గర [illegible]వర్ణ ఫ్రెండ్స్ నుండి విడిపోతుంది. ఆ [illegible]త బి.వి.ఎస్ థియేటర్ పక్క సందులోకి [illegible]తే ఎంటరవుతుంది. అది చాలా చిన్న ఇరుకు [illegible]ం. ముందే ఆ ఇరుకు రోడ్డుపై అరటిపండ్ల తొ[illegible]లు అక్కడక్కడా పడేసి ఏదో ఒకచోట దా[illegible]ని వుంటాను. సువర్ణ పొరపాటున ఏదో ఒక [illegible]క్క మీద కాలు వేసి జారిపడుతుంది. అమ్మో [illegible] అంటూ లేవలేదు. అప్పుడు వెంటనే నేను [illegible]స్తా నన్నమాట. చేయి పట్టుకుని లేపుతాను. [illegible]లు తీసి ఇస్తాను. 'కాలేమైనా బెణికిందా?' అని [illegible]గా అడుగుతాను. ఆటోను పిల్చి 'కూర్చోండి. [illegible]స్పిటల్‌కెళ్దాం' అని తీసుకెళ్తాను. ఆ తర్వాత [illegible]ర్ డ్యూయెట్లే'' గడగడా చెప్పాడు సారథి.

''ఓర్నీ అసాధ్యం కూలా! ఛ ఏం బుర్రరా [illegible]ది. ఒఠ్ఠి క్రిమినల్ బ్రెయిన్. హు.. ఏం ప్రేమరా [illegible]ది. ప్రియురాలి కాళ్లూ చేతులూ విరగ్గొట్టాలని [illegible]లో చించే నీదీ ఓ ప్రేమట్రా! నీ ప్రేమకోసం ఆ [illegible]న వెళ్లేవాళ్లంతా కిందపడి కాళ్లూ చేతులూ [illegible]మ మలూ విరగ్గొట్టుకోవాలట్రా! బుద్ధి లే[illegible]టే సరి. నువ్వు అరటి తొక్కలెయ్యడం ఎవరి[illegible]నా పడకుండా పోదు. నీ తోలు తీసి డోలు కట్టే[illegible]రు జాగ్రత్త'' ఘీంకారం చేసాడు కృష్ణమూర్తి.

కృష్ణమూర్తి ఘీంకారానికి బిక్కమొ[illegible]ం వేసాడు సారథి. కృష్ణమూర్తి ముసుగుతన్ని ప[illegible]కో బోతుంటే గుడ్లగూబలా ఉరిమి చూసాడు స[illegible]థి. ఆ చూపునకు కృష్ణమూర్తి కంగారుపడి ''ఏ[illegible]నా అలా చూస్తున్నావే?'' అన్నాడు.

''ఒరేయ్ పిచ్చిసన్నాసీ.. స్నేహమంటే [illegible]రా వుండాలో నీకు తెలియదురా. స్నేహం కోసం సర్వం వదులుకున్నోళ్లు వున్నార్రా. ప్రాణాలను సైతం గడ్డిపోచలా త్యాగం చెయ్యాల్రా.''

''నీకేం పిచ్చెక్కలేదుకదా?''

''హు... నా ప్రియాతి ప్రియమైన దేని కోసం నేను అహర్నిశలు ఆలోచిస్తూ మేల్కొని వుంటే నువ్వు ముసుగుతన్ని నిద్రపోతావా? నీదీ ఓ స్నేహమేనట్రా?'' అరిచాడు సారథి.

''అయితే నా ప్రాణం ఇవ్వమంటావా?''

''అంత త్యాగం ఏం వద్దు. ఓ ఐడియా ఆలోచించరా బాబూ.''

''సరే. తప్పుతుందా!'' తల బాదుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

ఇద్దరూ ఆలోచనలో పడిపోయారు.

గంట తర్వాత 'యురేకా' అంటూ కుప్పకూలిపోయేలా అరిచాడు సారథి.

''ఏంట్రా ఏదైనా వెధవాలోచన వచ్చిందా?''

''వెధవాలోచన కాదురా. వజ్రంరా వజ్రం. నీకో విషయం తెలుసా?''

''ఏంటో చెప్తేకదా తెలిసేది.''

''అమ్మాయి 'ఐ లవ్ యు' అనాలంటే సాహసం, సహాయం కాక మరో ఆయుధం వుందిరా.''

''ఏంటో?''

''నిజాయితీరా నిజాయితీ.''

''ఓహో.. చాలా గొప్ప సత్యాన్ని కనుగొన్నావు. ఐడియా ఏంటో?''

''చెప్పనురా చేసి చూపిస్తా'' కాలరెగరేశాడు సారథి.

కృష్ణమూర్తి మారు అడగకుండా ముసుగుతన్ని నిద్రలోకి జారుకున్నాడు. సారథి మాత్రం ఎప్పుడెప్పుడు తెల్లారుతుందోనని టెన్షన్‌గా మేలుకుని వుండిపోయాడు.

మర్నాడు కాలేజీకి వెళ్తున్న సువర్ణని వెన్నంటి వెంటాడాడు సారథి. కొంతదూరం వెళ్లాక వేగంగా అడుగులేసి ''సువర్ణగారూ!'' అంటూ పిలిచాడు.

వెనుదిరిగి చూసింది సువర్ణ. ఆ చూపులకు మెలితిరిగిపోయాడు సారథి.

''మీ పర్స్'' అన్నాడు తన చేతిలోని పర్స్‌ని చూపిస్తూ.

''నా పర్స్ మీదగ్గరకెలా వచ్చింది?''

''మీవెంట వస్తూంటే మీ వెనుక దారిలో దొరికింది'' చెప్పాడు పర్స్ అందిస్తూ.

తన నిజాయితీని ప్రశంసిస్తుందని, ఆ పర్స్ తనది కాదంటుందనీ ఆశించాడు.

ఆమె పర్స్‌ను పరిశీలనగా చూసి ''థాంక్స్'' అంటూ పర్స్ తీసి చూసింది.

తీసుకుంటే తీసుకోనీ. ఓ వంద పోయినా పరిచయం పెరిగిపోతుందని సంతోషంతో ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యాడు.

''ఏంటండీ ఇందులో వందరూపాయలే వుంది. పది వంద నోట్లుండాలి. మిగిలిన తొమ్మిది వందలేమయ్యాయి?'' కరుకుగా అడిగింది.

ఆ మాటలకు అదిరిపడ్డాడు. పిచ్చికోతిలా చూశాడు.

''ఏంటలా చూస్తున్నారు. మిమ్మల్నే అడుగుతోంది.''

''నా...నాకేం తెలియదు.''

''పర్స్ మీకు దొరికింది. మీకు తెలియకుండ డబ్బెలా మిస్ అవుతుంది'' గొంతు పెంచింది.

దారిన వెళ్లేవారు ఆగారు. పదిమందీ ప్రోగయ్యారు. దూరంగా వుండి గమనిస్తున్న కృష్ణమూర్తి అక్కడకు చేరాడు.

అక్కడ చేరిన జనం విషయం ఆరా తీశారు.

''ఇదేం పోయేకాలం, ఆమె డబ్బు ఆమెకిచ్చెయ్'' అంటూ తలో మాటా అంటున్నారు. సారథి ముఖం నెత్తురు చుక్క లేకుండా ఇంకిపోయింది. నిజం చెప్పినా ఎవ్వరూ నమ్మరు. నమ్మినా తన దరిద్రపు పథకానికి అవమానం జరగటం తప్పా ఒరిగేదేమీ వుండదు.

''ప్లీజ్... నన్ను నమ్మండి. ఆ డబ్బు విషయం నాకు తెలియదు'' అన్నాడు వెర్రిమొగమేసి ఏం చెప్పాలో అర్థం కాక.

కృష్ణమూర్తి కల్పించుకుంటూ ''అందులో వెయ్యిరూపాయలూ లేవంటే అది మీ పర్స్ అయి వుండదు. మరెవరిదో అయుండొచ్చు'' అన్నాడు.

''ఈ పర్సు నాదేనని నేను చెబుతూంటే కాదనడానికి మధ్యలో మీరెవరు?'' ఎగిరిపడింది సువర్ణ.

''డబ్బు కొట్టేసేవాడయితే పొరగ్గానే పర్సు తన జేబులో వుంచుకోకుండా, మిమ్మల్ని పిల్చి పర్స్ మీకెందుకిస్తాడు?'' ఓ పోజిస్తూ అడిగాడు లాయర్‌లా కృష్ణమూర్తి.

''ఆ ప్రశ్న ఏదో మీ ఫ్రెండ్‌నే అడగండి'' అంది సువర్ణ.

కుక్కిన పేనయ్యాడు కృష్ణమూర్తి. తేలు కుట్టిన దొంగలైపోయారిద్దరూ.

ఓ క్షణం కూడా అక్కడుండలేకపోయాడు సారథి.

ఎవడో ఫ్రెండ్‌ది బైక్ అటుగా వస్తే, కన్ను మూసి తెరిచేలోగా దానిమీదెక్కి మాయమైపోయాడు.

జీవితంలో ఇలాంటి దరిద్రపు పథకాలెయ్యకూడదని చెంపలేసుకున్నాడు సారథి.

రోజూ తనను తినేసేలా చూస్తూ, గంగిరెద్దులా తనవెంట పడే సారథి బాధ తప్పినందుకు పీడ విరగడయ్యిందనుకుంది సువర్ణ.